Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor
DOI: https://doi.org/10.63300/kijts15sp012026.32
https://ngmtamil.in/

சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டும் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியல் தத்துவங்களும் சமூக நெறிமுறைகளும்

திரு. அ.மகாலிங்கம்
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,
கொங்குநாடு கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோவை – 641029, +91 97875 29437
முனைவர் அ. இராஜலட்சுமி
உதவிப்பேராசிரியர் & தலைவர், தமிழ்த்துறை (சுயநிதிப்பிரிவு), கொங்குநாடு கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோயம்புத்தூர்-641029, 9442637876

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மனித சமூகத்தின் பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் நாகரிக வளர்ச்சியையும் பிரதிபலிக்கும் முதன்மைக் கூறுகளுள் வாழ்வியல் தத்துவங்களும் சமூக நெறிமுறைகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாட்டு விழுமியங்கள், சமூகக் கட்டமைப்பு, அறவியல் சிந்தனைகள் மற்றும் இயற்கை சார்ந்த வாழ்க்கை முறைகள் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு சங்க இலக்கியங்கள் அடிப்படை ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை, சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியல் தத்துவங்களையும் சமூக நெறிமுறைகளையும் மானுடவியல், சமூகவியல் மற்றும் பண்பாட்டியல் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஆராய்கிறது. அறம், விருந்தோம்பல், இயற்கை வாழ்வியல், குடும்ப ஒற்றுமை, மனிதநேயம், உலக சகோதரத்துவம், உழைப்பின் மேன்மை மற்றும் பெண்களின் சமூகப் பங்கு ஆகியவை தமிழர் வாழ்வியலின் அடிப்படைக் கூறுகளாக விளங்கியுள்ளமை இக்கட்டுரையில் விளக்கப்படுகிறது. மேலும், எட்வர்ட் பி. டெய்லரின் பண்பாட்டுக் கோட்பாடு, எமில் துர்கைமின் சமூகவியல் அணுகுமுறை, மாலினோவ்ஸ்கியின் செயல்பாட்டுவாதம் மற்றும் மார்சல் மாஸின் பரிமாற்றக் கோட்பாடு ஆகியவற்றின் ஒளியில் சங்க இலக்கிய வாழ்வியல் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. இதன் வழி, சங்க இலக்கியங்கள் வெறும் இலக்கியப் படைப்புகள் அல்ல; அவை தமிழர் நாகரிகத்தின் சமூக மற்றும் பண்பாட்டு ஆவணங்கள் என்பதை இவ்வாய்வு நிறுவுகிறது.

தரவுச்சொற்கள்

சங்க இலக்கியங்கள், பண்டைத் தமிழர், வாழ்வியல் தத்துவம், சமூக நெறிமுறைகள், அறம், விருந்தோம்பல், மனிதநேயம், ஐந்திணை, பண்பாட்டு மானுடவியல்.

முன்னுரை

ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும் நாகரிக முதிர்ச்சியையும் புரிந்து கொள்வதற்கான அடிப்படை வழிகளில் ஒன்று அதன் வாழ்வியல் நெறிகளை ஆராய்வதாகும். மனிதன் சமூக உயிரி என்பதால், அவனது வாழ்க்கை அறம், ஒழுக்கம், உறவுமுறை, தொழில், பொருளாதாரம், அரசியல்

மற்றும் பண்பாட்டு மரபுகளால் கட்டமைக்கப்படுகிறது. இவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்கள் பண்டையத் தமிழரின் அகவாழ்வையும் புறவாழ்வையும் தெளிவாகப் பதிவு செய்துள்ளன.

மானுடவியல் அறிஞரான எட்வர்ட் பி. டெய்லர், "பண்பாடு என்பது மனிதன் சமூக உறுப்பினராகக் கற்றுக்கொள்ளும் அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்கம், சட்டம் மற்றும் வழக்காறுகளின் முழுமையான தொகுப்பாகும்" என வரையறுக்கிறார்.[1] இக்கருத்தின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது, சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர் பண்பாட்டு வாழ்வியலின் இலக்கியப் பதிவுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. கா. சிவத்தம்பி, "சங்க இலக்கியங்கள் ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றை மட்டுமல்ல; அதன் வாழ்வியல் அமைப்பையும் சமூகச் சிந்தனைகளையும் பதிவு செய்த பண்பாட்டு ஆவணங்களாகும்"[2] என்று குறிப்பிடுகிறார்.

எனவே, சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டும் பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியல் தத்துவங்களையும் சமூக நெறிமுறைகளையும் ஆராய்வது, தமிழர் நாகரிகத்தின் அடித்தளங்களை மீட்டறிவதற்கு இன்றியமையாததாகும்.

அறம் மையப்படுத்திய வாழ்வியல் தத்துவம்

பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வின் மையமாக அறம் விளங்கியது. அறம் என்பது தனிமனித ஒழுக்கத்தை மட்டுமல்லாது, சமூகப் பொறுப்பு, ஈகை, பகிர்வு, அன்பு மற்றும் நீதியையும் உள்ளடக்கிய பரந்த கருத்தாக்கமாகும்.

- "அறத்தான் வருவதே இன்பம்; மற்றெல்லாம்
  புறத்த புகழும் இல." - திருக்குறள், குறள் 39.

மு. வரதராசனார், "அறநெறியே தமிழர் வாழ்வின் உயிர்நாடி; அதிலிருந்தே அவர்களின் சமூகப் பண்பாடும் மனித உறவுகளும் உருவாகின்றன"[3] எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

அரிஸ்டாட்டிலின் Virtue Ethics கோட்பாட்டின்படி, நற்பண்புகளின் வழியே மனித வாழ்வு நிறைவை அடைகிறது.[4] இக்கருத்து சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் அறவாழ்வு சிந்தனைகளோடு ஒத்திசைவாக அமைகிறது.

இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியல் மற்றும் ஐந்திணைச் சிந்தனை

சங்ககாலத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்ததாக இருந்தது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்திணைகள் வெறும் நிலப்பிரிவுகளாக அல்லாமல், வாழ்க்கை முறை, தொழில், உணர்வு மற்றும் சமூக உறவுகளின் பண்பாட்டு வடிவங்களாக விளங்கின.

- "மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
  சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்..." தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்.

தனிநாயகம் அடிகள், "தமிழர் இயற்கையை வெல்ல வேண்டிய பொருளாக அல்லாது, வாழ்வின் துணையாகக் கருதினர்"[5] என்று கூறுகிறார்.

இக்கருத்து ஜூலியன் ஸ்டீவர்டின் Cultural Ecology கோட்பாட்டுடன் தொடர்புடையதாகும். மனித சமூகத்தின் வாழ்வியல், அது வாழும் இயற்கைச் சூழலோடு இணைந்து வளர்கிறது என்பதே இக்கோட்பாட்டின் மையக் கருத்தாகும்.[6]

விருந்தோம்பலும் மனிதநேயச் சிந்தனைகளும்

விருந்தோம்பல் தமிழர் பண்பாட்டின் உச்சமான அறவழக்கமாகக் கருதப்பட்டது. தன்னிடம் உள்ளதைப் பிறருடன் பகிர்ந்து வாழ்வது உயர்ந்த வாழ்க்கை நெறியாகப் போற்றப்பட்டது.

- "இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
  வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு." திருக்குறள், குறள் 81.
- "அல்லில் ஆயினும் விருந்து வரின் உவக்கும்
  முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல் குறுமகள்." நற்றிணை, பாடல் 142.

கா. சிவத்தம்பி, "விருந்தோம்பல் என்பது தனிமனித அறத்தைத் தாண்டி, சமூக ஒற்றுமையையும் பொருளாதாரப் பகிர்வையும் வலுப்படுத்தும் பண்பாட்டு நடைமுறையாகும்"[7] என்று விளக்குகிறார்.

மார்சல் மாஸின் The Gift என்னும் நூலில் விளக்கப்படும் பரிமாற்றக் கோட்பாட்டின்படி, கொடுத்தல்–பெறுதல்–திருப்பிக் கொடுத்தல் என்ற செயல்முறைகள் சமூக உறவுகளை வலுப்படுத்துகின்றன.[8] சங்ககால விருந்தோம்பல் இத்தகைய சமூகப் பரிமாற்றத்தின் வெளிப்பாடாகக் கருதப்படலாம்.

குடும்பம், உறவுமுறை மற்றும் சமூக ஒற்றுமை

பண்டையத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் குடும்பம் சமூக அமைப்பின் அடிப்படை நிறுவனமாக இருந்தது. கணவன்–மனைவி அன்பு, பெற்றோர்–பிள்ளை உறவு மற்றும் உறவினர் ஒற்றுமை ஆகியவை சமூக நிலைத்தன்மைக்கான அடிப்படைகளாகக் கருதப்பட்டன.

- "செம்புலப் பெயல்நீர் போல
  அன்புடை நெஞ்சம் தாங்கலந்தனவே." குறுந்தொகை, பாடல் 40.

கிளாட் லெவி-ஸ்டிராஸ் தனது கட்டமைப்பியல் கோட்பாட்டில், உறவுமுறை அமைப்புகளே சமூகக் கட்டமைப்பின் அடித்தளம் என வலியுறுத்துகிறார்.[9] சங்க இலக்கியங்களில் தலைவன்–தலைவி உறவுகளும் குடும்பப் பொறுப்புகளும் இக்கோட்பாட்டிற்கு வலுசேர்க்கின்றன.

உலக சகோதரத்துவமும் சமூக சமத்துவமும்

சங்க இலக்கியங்களில் உலகளாவிய மனிதநேயக் கண்ணோட்டம் மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மனிதனை இன, மொழி, நாடு என்ற எல்லைகளைக் கடந்து அணுகும் பண்பு பண்டைத் தமிழர்களிடையே காணப்படுகிறது.

- "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்;
  தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா." புறநானூறு, பாடல் 192.

கா. கைலாசபதி, "கணியன் பூங்குன்றனாரின் சிந்தனை உலக மனிதநேய இலக்கியங்களில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது"[10] எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

இக்கருத்து நவீன மனிதநேயவாதம் (Humanism) மற்றும் உலகக் குடியுரிமைக் கோட்பாடு (Cosmopolitanism) ஆகியவற்றின் அடிப்படைக் கருத்துகளோடு ஒப்புமை பெறுகிறது.

உழைப்பும் பொருளாதார வாழ்வியல் நெறிகளும்

உழைப்பை உயர்ந்த வாழ்க்கை மதிப்பாகக் கருதும் மனப்பான்மை பண்டைத் தமிழர்களிடம் நிலவியது. வேளாண்மை, வாணிபம், கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் கடல் வணிகம் ஆகியவை பொருளாதார வாழ்வின் முக்கிய ஆதாரங்களாக அமைந்தன.

- "உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃ தாற்றாது
  எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து." திருக்குறள், குறள் 1032.

கார்ல் மார்க்ஸின் உழைப்புக் கோட்பாட்டின்படி, சமூகத்தின் பொருளாதார முன்னேற்றம் உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டே உருவாகிறது.[11] சங்கச் சமூகத்தின் தொழில் அமைப்பும் உழைப்பின் மேன்மையை வலியுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

பெண்களின் சமூகப் பங்களிப்பும் வாழ்வியல் விழுமியங்களும்

சங்ககாலத்தில் பெண்கள் குடும்பம், பொருளாதாரம், கலை மற்றும் சமூக வாழ்வில் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றியுள்ளனர். இல்லறத்தை அறவழியில் நடத்துவதிலும் சமூகப் பண்பாட்டைப் பேணுவதிலும் பெண்களின் பங்கு முக்கியமானதாகும்.

- "ஈன்று புறந்தருதல் என்தலைக் கடனே;
  சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே." புறநானூறு, பாடல் 312.

பெண்களின் சமூகப் பங்கைப் பற்றிய நவீன பெண்ணிய அணுகுமுறைகள், சங்க இலக்கியங்களில் பெண்கள் ஆற்றிய பன்முகப் பங்களிப்புகளை மறுவாசிப்பு செய்ய வழிவகுக்கின்றன.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் தத்துவங்களையும் சமூக நெறிமுறைகளையும் முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கும் பண்பாட்டு ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன. அறம், விருந்தோம்பல், இயற்கை நேசம், குடும்ப ஒற்றுமை, உலக சகோதரத்துவம், மனிதநேயம், உழைப்பின் மேன்மை மற்றும் பெண்களின் சமூகப் பங்கு ஆகியவை தமிழர் வாழ்வியலின் மையக் கூறுகளாக விளங்கியுள்ளன. இவ்விழுமியங்களை மானுடவியல், சமூகவியல் மற்றும் பண்பாட்டியல் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அணுகும்போது, சங்க இலக்கியங்கள் வெறும் இலக்கியப் படைப்புகள் அல்ல; தமிழர் நாகரிகத்தின் சமூக மற்றும் பண்பாட்டு நினைவகங்களாக விளங்குகின்றன என்பது புலனாகிறது. உலகமயமாக்கல் மற்றும் பண்பாட்டு மாற்றங்கள் நிறைந்த இன்றைய சூழலிலும் சங்க இலக்கியங்கள் வலியுறுத்தும் அறம், மனிதநேயம், இயற்கை சார்ந்த வாழ்வு மற்றும் சமூக ஒற்றுமை ஆகியவை நிலையான வாழ்வியல் மாதிரிகளாகத் திகழ்கின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. Edward B. Tylor, Primitive Culture, Vol. I, London: John Murray, 1871, p.1.
2. கா. சிவத்தம்பி, பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகமும் வரலாற்றுப் புரிதலும், சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2005, ப.23.
3. மு. வரதராசனார், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சென்னை: சாகித்திய அகாதெமி, 1972, ப.56.
4. Aristotle, Nicomachean Ethics, Oxford University Press, Book I.
5. தனிநாயகம் அடிகள், தமிழர் பண்பாடும் நாகரிகமும், சென்னை, ப.41.

6. Julian H. Steward, Theory of Culture Change, University of Illinois Press, 1955, p.36.

7. கா. சிவத்தம்பி, மேலது, ப.87.

8. Marcel Mauss, The Gift, London: Routledge, 1966, pp.3–10.

9. Claude Lévi-Strauss, Structural Anthropology, New York: Basic Books, 1963.

10. கா. கைலாசபதி, தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை, சென்னை: குமரன் பதிப்பகம், ப.112.

11. Karl Marx, Capital, Vol. I, Moscow: Progress Publishers.

துணைநூல்கள்

1. மு. வரதராசனார், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு.
2. கா. சிவத்தம்பி, பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகமும் வரலாற்றுப் புரிதலும்.
3. கா. கைலாசபதி, தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை.
4. தனிநாயகம் அடிகள், தமிழர் பண்பாடும் நாகரிகமும்.
5. ந. சுப்பிரமணியன், சங்ககால வாழ்வியல்.
6. சி. இலக்குவனார், இலக்கியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியல்.
7. பக்தவத்சல பாரதி, பண்பாட்டு மானுடவியல்.
8. பக்தவத்சல பாரதி, தமிழர் மானுடவியல்.

ஆங்கில நூல்கள்

1. Aristotle. Nicomachean Ethics.
2. Durkheim, Émile. The Rules of Sociological Method.
3. Geertz, Clifford. The Interpretation of Cultures.
4. Lévi-Strauss, Claude. Structural Anthropology.
5. Malinowski, Bronislaw. A Scientific Theory of Culture.
6. Mauss, Marcel. The Gift.
7. Steward, Julian H. Theory of Culture Change.
8. Tylor, Edward B. Primitive Culture.